

■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ⊙ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:
--	---

Talmud Navigator									
מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח
גיטין-השולח		כ	י	ט	ז	ה	ד	ב	א
מימרא									
יכול לא יקנו זה את זה?		ז							לה.
יכול לא יקנו זה את זה? האמרת: לא הם קונים זה מזה.		ז							לה.
ה"ק: ולא הם קונים זה מזה לגופו, יכול לא יקנו זה את זה למעשה ידי?		ז						⊙	לה.
אמרת ק"ו: עובד כוכבים ישראל קונה, עובד כוכבים עובד כוכבים לא כ"ש.		!						⊙	לה.
ואימא: הני מילי בכספא, אבל בחזקה לא.		ז						⊙	לה.
עמון ומואב טהרו בסיחון.		! רב פפא:						⊙	לה.
אשכחן עובד כוכבים עובד כוכבים, עובד כוכבים ישראל מנל?		ז						⊙	לה.
דכתיב: (במדבר כ"א) וישב ממנו שבי.		!						⊙	לה.
עבד שברח מבית האסורים - יצא לחירות ולא עוד, אלא שכופין את רבו וכותב לו גט שיחרור.		רב שמן בר אבא א"ר יוחנן:						⬢	לה.
בין כך ובין כך ישתעבד		תנן, רשב"ג:						⬢	לה.
כל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו - הלכה כמותו, חוץ מערב וצידן וראיה אחרונה		ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:						⬢	לה.
בשלמא לאביי, מוקי לה להאי לפני יאוש והאי לאחר יאוש, אלא לרבא, דאמר: לאחר יאוש, קשיא דרבי יוחנן אדרבי יוחנן						ז		⊙	לה.
טעמא מאי? משום דחזקיה, בורח שאני, השתא לקטלא מסר נפשיה, אפולי אפיל נפשיה לגייסות?		אמר לך רבא:				!		⊙	לה.
אמתיה דמר שמואל אשתבאי, פרקיה לשום אמהתא ושדרוה ליה								⊙	לה.
שלחו ליה: אנן כרשב"ג סבירא לן, את אי נמי כרבנן סבירא לך, אנן לשום אמהתא פרקינן לה ניהלה.								⊙	לה.
ואינהו סכור: לפני יאוש הוה, ולא היא, לאחר יאוש הוה, ושמואל לא מיבעי' דאשתעבדי לא משתעבד בה, אלא גיטא דחירותא נמי לא אצרכה								⬢	לה.
המפקיר עבדו יצא לחירות, ואינו צריך גט שיחרור, שנאמר: (שמות י"ב) וכל עבד איש מקנת כסף, עבד איש ולא עבד אשה? אלא, עבד שיש לו רשות לרבו עליו קרוי עבד, שאין לו רשות לרבו עליו אין קרוי עבד.		שמואל לטעמיה, דאמר שמואל:						⬢	לה.
אמתיה דרבי אבא בר זוטרא אישתבאי, פרקה ההוא תרמודאה לשום איתתא, שלחו ליה לדידיה: אי יאות עבדת, שדר לה גיטא דחירותא.								⊙	לה.
היכי דמי?						⋈			לה.
אי דמצו פרקי לה						!			לה.
למה לי גיטא דחירותא?						ז			לה.
אי דלא מצו פרקי לה						!			לה.
כי שדר לה גיטא דחירותא מאי הוי?						ז			לה.
לעולם דמצו פרקי לה, וכיון דמשדר לה גיטא דחירותא, חבורי מחברי אהדי ופרקי לה.						!		⊙	לה.
ואב"א: לעולם דלא מצו פרקי לה, וכיון דמשדר לה גיטא דחירותא, מיתזלא באפיה ומפריק לה.						!		⊙	לה.
חביבה להן בהמתן של ישראל יותר מנשותיהן		והאמר מר:				ז			לה.
הני מילי בצניעא, אבל בפרהסיא זילא בהו מילתא.						!			לה.
ההיא אמתא דהות בפומבדיתא דהו קא מעבדי בה אינשי איסורא								⊙	לה.
אי לאו דאמר רב יהודה אמר שמואל		אביי:						⬢	לה.
כל המשחרר עבדו עובר בעשה		[רב יהודה אמר שמואל]						⬢	לה.
הוה כייפנא ליה למרה וכתביב לה גיטא דחירותא.								⬢	לה.
כי הא מודה רב יהודה, משום מילתא דאיסורא.		רבינא:						⬢	לה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	גיטין-השולח	מימרא									
ואב"י, משום איסורא לא?											לח.
האמר רב חנינא בר רב קטינא אמר ר' יצחק:											לח.
ואמר רב נחמן בר יצחק:											לח:
הכי השתא, התם לא לעבד חזיא ולא לבן חורין חזיא, הכא אפשר דמיחד לה לעבדיה ומנטר לה.											לח:
גופא, אמר רב יהודה אמר שמואל:											לח:
מיתבי:											לח:
מצוה שאני.											לח:
ת"ר: [רבי ישמעאל]											לח:
רבי עקיבא:											לח:
ודילמא ר"א סבר לה כמאן דאמר רשות											לח:
לא סלקא דעתך											לח:
דתניא בהדיא, רבי אליעזר:											לח:
רבה:											לח:
דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:											לח:
רבה אמר רב:											לח:
רב יוסף אמר רב:											לח:
מ"ד מקדיש, כ"ש מפקיר מאן דאמר מפקיר, אבל מקדיש לא, דלמא לדמי קאמר.											לח:
צריך גט שיחרור או לא צריך?											לח:
ת"ש, דאמר רב חייא בר אבין אמר רב:											לח:
המקדיש נכסיו והיו בהן עבדים, אין הגוברים רשאים להוציאן לחירות, אבל מוכרין אותן לאחרים ואחרים מוציאין אותן לחירות											לח:
רבי אומר, אומר אני:											לח:
מתני' קא רמית עליה דרב? רב תנא הוא ופליג.											לח:
(ויקרא כ"ז) אך כל חרם וגו' מאדם - אלו עבדיו ושפחותיו הכנענים											לח:
הכא במאי עסקינן - דאמר לדמי.											לח:
אי הכי, איך נמי דאמר לדמי?											לח:
א"ה, אין הגוברים רשאים להוציאן - לחירות, גוברים מאי עבדיהו? ותו, אבל מוכרין אותן לאחרים ואחרים מוציאין אותן לחירות, אחרים מאי עבדיהו? ותו, רבי אומר, אומר אני: אף הוא נותן דמי עצמו ויוצא, מפני שהוא כמוכרו לו, ואי לדמי, מאי מפני שהוא כמוכרו לו?											לח:
המקדיש עבדו - עושה ואוכל, שלא הקדיש אלא דמיו											לח: